

դրխտութեամբ կ'անցնինք 'ի Ճմարիտ
Հայրենիս, ուր պիտի ապրինք կատա-
րեալ, անփոփոխ և յաւիտենական սի-
րով:

Ո՛հ, աքսորանաց խեղճութիւն մէկ-
մէկու չհասցընենք. աշխատութեանց
մէջ փոփոխ սփոփենք զիրար, միմե-
րենք վիշտերու մէջ. սիրենք, սիրենք
մեր ընտանիքը մեզի պէս, ընտանիքէն
աւելի հայրենիքը, հայրենիքէն աւելի
զազգ մարդկային. և հայրենիքէն աւելի,
մարդկային ազգէն աւելի, սիրենք
կատարեալ արդարութիւնը, որ է ինքն
ԱՍՏՈՒԱԾ:

Թռչունք:

Ի սաստկակոծ ձմերան աւեր,
Խըրթնանան յարկէ եւ անդը մեր.
Երամբ հաւուց յօտար գաւառ
Փոխեն ըզսէր ւերգոյ բարբառ:
Եւ յանդորրու նորն ապաւէն
Ոչ հաստատունք միշտ կացցեն.
Թըռչնիկքն յաքսոր ի ձմերան,
Վերադարձցին ընդ գարնան:

Եւ ի բաղդէն նոքա նըժդէհք,
Սէք դառնագոյնս ողբամբ հէգ.
Ղեռ տաղաւարք եւ ապարանք
Տային զերգոյն արձագանգ:
Թող գնայցեն յայլ ափն հանդարտիկ
Շըրճուել ըզընակս երջանիկ.
Թըռչնիկքն յաքսոր ի ձմերան,
Վերադարձցին ընդ գարնան:

Հաւք դադարեալք ի յափունս անդ,
Բերեմք նախանձ ընդ ձեր բաղդ.
Ե՛հա մըռայլ ամպք ի դիզան
Ի խորս հիւսսի որոտան.
Ո՛հ երանեալ որ առ վայր մի
Թեթեւ թեւօք հեռասցի:
Թըռչնիկքն յաքսոր ի ձմերան,
Վերադարձցին ընդ գարնան:

Յիշեսցեն զցաւս մերոց վըշտաց,
Եւ յանցանելն մըրրկաց,
Վերադարձցին առ կաղնին ծեր
Բազում հողմոց տարաբեր.
Ի գուշակել բերրի հովտաց
Օ հաստատագոյն աւուրց դարձ,
Թըռչնիկքն յաքսոր ի ձմերան,
Վերադարձցին ընդ գարնան:

ՊԵՐԱՆԺԷ

Պերանժէ այս երգս շարագրած է, մինչդեռ իր
բարեկամը Աննու յաքսորս դատապարտուած ըլ-
լալով կը պատրաստուէր թողու զհայրենիս. հե-
ղինակը ճարտար ու փափուկ կերպով կը յայտնէ
իրմէ անջատման վիշտը, և ապագայ յուսոյ ալիք.
կալութեամբ կը մխիթարուի, թռչնոց պանդխտու-
թեանը նմանցնելով որք երբ խիստ ձմերան օ-
րերը կ'անցնին, կը դառնան վերստին իրենց մէջ մը
սիրած հայրենիքը:

Ղալմոշի Թաքարներու բնակու- թիւնը:

Ուսաստան ոչ թէ ազգէ մը, այլ ազ-
գերու, ժողովրդոց, ցեղերու, գաղթա-
կանութեանց ու վրանաբնակ մարդ-
կանց ժողովներէ կը բաղկանայ, որոնք
ոչ բնութեամբ և ոչ ալ սովորութեամբ
իրարու կընմանին, և ոչ իսկ Եւրոպայի
հետ վերաբերութիւն մը ունին. և
հազիւ թէ Բրիտի և Վերիկոյ ծովագե-
րեայ վրանաբնակները քիչ մը ծանօ-
թացած են Եւրոպացւոց. իսկ շատերը
անուամբ միայն, ինչպէս են Սամոյետը,
()սդեաքները, Խազախները, Ղալ-
մոշի Թաքարները, Խըրդըզը, Պաշ-
քիները և Լէզկիները, և այլն: Եւ
ամէն անժանօթ ցեղերուն մէջ աւելի
ծանուցեալներէն կը սեպուին Ղալ-
մոշի Թաքարները, որոնց բարուց,
սովորութեանց ու բնութեանը վրայ
խօսիլը հետաքննութեան արժանի է:

Ուսաստանի Ղալմոշի ըսուած
Թաքարները ամէն տարի Վոլկա գե-
տին բերանները և Լասպից ծովուն ա-
փանցը մօտ եղած դաշտավայրներու
մէջ կ'անցընեն ձմեռուան եղանակը: